

[Mimi Jakobsen]

kan analogisere til en anholdelse, hvor man jo skal foretage en undersøgelse inden 24 timer. Det føler vi også man skal her.

Hr. Pilgaard Andersen, fremskridtspartiets ordfører, sagde, at 24 timer ikke var nok til at sætte sig ind i det omfattende materiale. Det kan da være rigtigt, men det er heller ikke det, de skal. Det, man skal gøre fra juridisk side, er at undersøge, om det juridiske grundlag er i orden, om barnet er psykisk eller fysisk truet i en sådan grad, at det er rigtigt. Fra rettens side skal man ikke gennemgå psykolograpporter 14 år tilbage i tiden. Det er ikke det, der er meningen; meningen er, at man alene tager hensyn til, om det juridiske grundlag er opfyldt.

Jeg vil i øvrigt godt gøre opmærksom på, at i retsplejelovens § 536 om samkvemsrettens udøvelse med fogdens bistand tager man langt flere forbehold. Der kan fogden nægte at medvirke til udlevering af et barn, hvis han mener, at det kan skade barnet, og han kan tilkalde en repræsentant for socialforvaltningen til at bistå ved gennemførelsen, ikke for at hjælpe fogden eller forældrene, men alene for at hjælpe barnet. Det vil sige, at fogden, i det øjeblik han bliver tilkaldt, har en domsmagt og selvstændigt kan træffe en afgørelse. Den retsgaranti gives der altså i sager, som drejer sig om et langt mindre problem, nemlig at få gennemført en samkvemsret for den ene eller den anden af forældrene. Den gælder ikke her, hvor man fjerner barnet, oftest fra begge forældre. Det finder vi er besynderligt.

Jeg vil gerne stille ministeren et spørgsmål. Man taler i § 123, nr. 2, om anbringelse af barnet på et psykiatrisk hospital – og i nogle tilfælde er det på en lukket afdeling – uden at de almindelige betingelser er opfyldt. Der har der været nogen tvivl om, hvad det overhovedet er for betingelser, man kan dispensere fra, når man gør dette. Jeg vil gerne bede ministeren om at kommentere min opfattelse af, at det, man dispenserer fra i disse tilfælde, er reglen om, at man er til fare for sig selv og andre. Det er altså et barn, der er tale om her. Jeg vil gerne spørge, om det er det, man dispenserer fra, eller det er noget andet. Det er et barn, der er tale om, og barnet skal være sindssygt for at blive indlagt på en psykiatrisk afdeling. Jeg er meget interesseret i det, fordi jeg ved, at § 71-udvalget har haft sådan nogle sager.

Der er i øvrigt i forhold til den sidste fremsættelse sket en ændring i den foreslåede § 125, idet vi ikke ønsker retten tiltrådt af hverken psykologer eller psykiatere, men ønsker sagerne behandlet efter de almindelige regler om borgerlige sager i lov om rettens pleje kapitel 43 a. Det betyder ikke, at vi fra CDs side nu kaster vrage på ekspertudtalelser eller noget som helst i den stil. Det betyder kun, at rapporterne fra disse grupper ikke skal tælle mere end sagen i dens helhed. Der er andre aspekter i sagen end psykolograpporterne, og derfor mener vi, at de bør i baggrunden. De skal stadig væk betyde noget, men det skal i høj grad være en helhedsvurdering, der ligger til grund.

Spørgsmålet om ankestyrelsen har også været nævnt. Jeg tror, det var fru Birthe Nielsen, der kom ind på det. Det er selvfølgelig rigtigt, at man kan anke, og det er i orden for så vidt, men her kommer vi altså ind på den langsommelige procedure igen. Det er et spørgsmål om, hvor lang tid der går, inden man får lejlighed til overhovedet at anke, og inden den ankesag går igennem, for sagen kan jo ikke behandles ved domstolene, førend ankestyrelsen har udtalt sig.

Jeg har sikkert ikke ret meget tid tilbage, men jeg vil gerne takke ordførerne for indlæggene. Det er med større eller mindre varme, jeg takker dem, naturligvis. Jeg synes, specielt fru Karen Thurø Hansen og fru Lis Starcke var meget positive, og jeg synes, det stadig væk kan give anledning til en meget god udvalgsbehandling, også forud for den lovgivning, der kommer. Jeg tror, alle, også ministeren, kan lære en hel del af den og finde ud af, hvilke tanker der egentlig rører sig. Det kunne måske præge ministerens tanker, inden man sætter sig ned og i meget høj grad tager hensyn til, hvad et udvalg er kommet frem med.

Pilgaard Andersen (FP):

Jeg blev faktisk noget forbavset, da jeg hørte fra fru Mimi Jakobsen, at det, der skulle behandles inden 24 timer, kun var det juridiske grundlag. Vil det sige, at man ikke ønsker at varetage barnets tarv og heller ikke ønsker at varetage forældrenes muligheder for at gøre indsigelse over for socialforvaltningen og de beslutninger, der foreligger? Jeg synes, det er meget væsentligt, at foræl-